HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פטור. וקיימא לן פטור ומותר לכתחלה ביאיות שבת (שבת דף ג.) קשיא למאן דאסר דהאי נמי להוליד הוא: **הפס.** גבי ליחה: **פקיד.** כנוס ביחד: **ועקיר.** כולו מן הבשר ועומד לצאת: **הלא.** מיחבר והוא הדין דהוי מצי לשגויי דלפתח הוא צריך אלא נבלע קצת בכתלים

פטור התם פקיד ועקיר הכא פקיד ולא עקיר רבי אמי שרא למיבעל בתחלה בשבת אמרי ליה רבנן והא לא כתיבא כתובתה אמר להו [6]אתפסוה מטלטלין רב זביד שרא למיבעל בתחלה בשבת איכא דאמרי רב זביד גופיה בעל בתחלה בשבת רב יהודה שרא למיבעל בתחלה ביו"ט אמר רב פפי משמיה דרבא לא תימא ביו"ט דשרי הא בשבת אסור דהוא הדין דאפילו בשבת נמי שרי [3]ומעשה שהיה כך היה רב פפא משמיה דרבא אמר ביו"ט שרי בשבת אסור א"ל רב פפי לרב פפא מאי דעתיך מתוך שהותרה חבורה לצורך הותרה נמי שלא לצורך אלא מעתה מותר לעשות מוגמר ביו"ט [3]דמתוך שהותרה הבערה לצורך הותרה נמי שלא לצורך אמר ליה עליך אמר קרא [1]אך אשר יאכל לכל נפש דבר השוה לכל נפש אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי אלא מעתה נזדמן לו צבי ביו"ט הואיל ואינו שוה לכל נפש ה"נ דאסור למשחטיה אמר ליה אנא דבר הצורך לכל נפש קאמינא צבי צריך לכל נפש הוא אמר רבי יעקב בר אידי הורה רבי יוחנן בציידין אסור לבעול בתחלה בשבת ומי איכא הוראה לאיסור אין והתנן [7]הורוה בית הלל [2]שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות ואי נמי כי הא דתניא [8]חוט השדרה שנפסק ברובו דברי רבי ר' יעקב אומר אפי' ניקב הורה רבי כר' יעקב אמר רב הונא אין הלכה כר' יעקב רב נחמן בר יצחק מתני

מבריכין

הכי אמר ר' אבהו שאל ר' ישמעאל בן יעקב דמן צור את רבי יוחנן בציידין ואנא שמעי מהו לבעול בתחלה בשבת ואמר ליה אסור והלכתא [7]מותר לבעול בתחלה בשבת: אמר רבי חלבו אמר רב הונא א"ר אבא בר זבדא אמר רב אחת בתולה ואחת אלמנה טעונה ברכה ומי אמר רב הונא הכי והאמר רב הונא אלמנה אינה טעונה ברכה לא קשיא כאן בבחור שנשא אלמנה כאן באלמון שנשא אלמנה ואלמון שנשא אלמנה לא והאמר רב נחמן אמר לי הונא בר נתן תנא מגין [8]לברכת חתנים בעשרה שנאמר [2]ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו ובועז אלמון שנשא אלמנה הוה מאי אינה טעונה ברכה דאמר רב הונא אינה טעונה ברכה כל ז' [9]אבל יום אחד טעונה ברכה אלא הא דתניא [10]שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא שמח עמה ג' ימים במאי אי בבחור האמרת שבעה אי באלמון האמרת יום אחד איבעית אימא [9]באלמון יום אחד לברכה [8]ושלשה לשמחה ואיבעית אימא [10]בבחור שבעה לברכה ושלשה לשמחה

מיתיבי

לא תקון עירובי חצירות ביו"ט והוא הדין דלא גזרו בכרמלית והא דקיימא לן בפרק אמרו לו (כריתות דף יד. ושם) דיש עירוב והולאה ליו"ט גרמה דאיירי בעירובי תחומין ושוב חזר בו דמחלר שאינה מעורבת אין לגמוד ממנה לכרמלית דאמיר טפי כמו שפירשתי במסכת שבת (דף קיח.) ועוד גרמה דהא דקיימא לן דיש עירוב והולאה ליו"ט בעירובי חצירות מייירי מדבעי למימר בפרק אמרו לו (כריתות דף יד. ושם) דאין עירוב והולאה ליום"כ מדתנן התם אם היתה שבת והוציאו בפיו חייב וכן בגיליה (דף יב. ושם) בעי למידק דאין עירוב והולאה ליו"ט מדשרו בית הלל להוציא קטן וגולב והיינו עירובי חצרות דהשתא מוכח לה שפיר מדשרו הולאה דלא גזרו רבנן מעירובי חצירות אלא משום הולאה אבל עירובי תחומין אין עניינה להולאה והא דקאמר ואי אתה אוסרו בדבר המותר לו היינו משום דמותר להוציא לצורך: **אלא** מעתה יהא מותר לעשות מוגמר ביו"ט. ואם תאמר לדידה נמי תקשי וכי לא סבר דאמרינן מתוך הא טעמא דב"ה הכי הוא ויש לומר שהיה סובר דטעמא דבית הלל משום דאין עירוב והולאה כדקא ס"ד מעיקרא בגיליה אע"ג דהתם פריך עלה דלמא לרב פפי לא שמיע לה ועוי"ל שהיה סובר הותרה שלא לצורך ובלבד שיהא דבר הרגיל ולהכי פריך דזה אינו רגיל טפי ממוגמר: **אמר** ליה אנא דבר הצריך לכל נפש קאמינא וצבי צריך לכל נפש. וכן גיליה וקשה לר"י דאמר בסוף פ"ב דגיליה (דף כב.) מהו לכבות הנר מפני דבר אחר ומסיק דאסור הא הכא שרי משום דצריך לכל נפש וי"ל דהכא דוקא בבעילה דאשוה דמלוה היא דהוי צורך מצות היום אבל שאר בעילות אין כל כך צורך היום ועי"ל דכיבוי הנר מפני דבר אחר הוי כמו מכשירין דאפילו באוכל נפש אסור וכן מוכח התם דפריך עלה מהא דתניא דמכבין את הנקעת כדי שלא יתעשן הבית ומשני הכא רבי יהודה היא דשרי מכשירי אוכל נפש כי קאמינא לרבנן: **והלכתא** מותר לבעול בתחלה בשבת. ולא חיישינן שמא ישחוט בן עוף ואהא סמכינן למיעבד סעודה בשבת:

במקצות

מסורת הש"ס

6) [עי' תוס' לקמן ט: ד"ה אין], 3) [עירובין סה: וש"נ], 3) [פסחים ה: גיליה יב:], 7) מיר יט:, 8) מולין מה:, 10) [לעיל ה.], 10) ומגתה בח"ל ועלתה לאלרן כל"ל. רש"ל, 8) [ל"ל בפ' כירה שבת מב.],

תורה אור השלם

1. וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: שמות יב טז
2. ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: רות ד ב

מוסף רש"י

פטור. ומותר דאין כאן תיקון, וכבנן נמי לא גזרו בה שבות משום לערא (שם קז.). **הורה רבי בר' יעקב.** שבא מעשה לידו והורה להתמיר ולא סמך על דברין (חולין יד:).

עין משפט נר מצוה

כו א מיי' פ"י מהל' מאכלות אסורות הל' ט סמג עשין מח טוש"ע יו"ד סי' סו סעי' ב:
כז ב מיי' פ"ג מהל' מילה ומילות הל' כא:
כח ג מיי' פ"ט מהל' שחיטה הל' ו סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לג סעי' ו:
כט ד מיי' פ"ל מהל' שבת הל' יד סמג לאוין סה ועשין מח טוש"ע אה"ע סימן סג סעיף ו וטוש"ע א"ח סי' רפ סעי' ב:
ל ה מיי' פ"ב מהל' ברכות הל' ט ומיי' פ"י מהל' מאכלות אסורות הל' ה סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' סג סעי' ד:
לא ו ז מיי' פ"ב מהלכות ברכות הל' ט סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' סג סעי' ו:
לב ח מיי' פ"י מהלכ' מאכלות אסורות הל' י"ב סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' סג סעי' ב (ועי' מ"מ):
לג ט מיי' פ"ב מהל' ברכות ה"ט סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' סג סעי' ו:

תוספות רי"ד

א"ל והא לא כתיבא כתובה ואסרו חכמים לשהות אדם את אשתו שעה אחת בלא כתובה א"ל אתפסוה מטלטלי שיעור כתובתה. פי' שיהיה משכון בידה עד שיכתבו לה שטר כתובתה: א"ר חלבו א"ר אדא בר זבדא אמר רב א' בתולה וא' אלמנה טעונה ברכה [כל] שבעה. פי' טעונה ברכות כל ז' ימים ולקמן מוקי לה בדאיכא פנים חדשות: ומי אמר רב הכי והא"ר הונא אלמנה אינה טעונה ברכה כל ז' אלא יום א'. ל"ק כאן בבחור שנשא אלמנה כאן באלמון שנשא אלמנה. מיתיבי מברכים לבתולה ז' ולאלמנה יום א' מאי לאו לאלמנה שנשאת לבחור. לא לאלמון. אבל לבחור מאי ז'. א"ה ליתני מברכין לבתולה ז' ולאלמנה שנשאת לבחור ז' ולאלמנה שנשאת לאלמון יום א'. מילתא פסיקא קתני ליכא בתולה דבצירא מז' פי' ואפילו נשאת לאלמון. וליכא אלמנה דבצירא מיום א': אלא הא דתניא שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא שמח עמה ג' ימים במאי אי בבחור הא אמרת ז' אם באלמון הא אמרת יום א'. איבעית אימא בבחור ז' לברכה וג' לשמחה איבע"א באלמון יום א' לברכה וג' לשמחה: